

عنوان مقاله:

ارزیابی تنوع موجود در ژنوتیپهای تیپ نخود دسی و کابلی برای تحمل به علفکش های ایمازتاپیر و بنتازون

محل انتشار:

اولین جشنواره و همایش ملی نخود (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

مهديه مهدی یار - دانشجوی ارشد گروه بیوتکنولوژی و به نژادی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد

سعیدرضا وصال - استادیار پژوهشکده علوم گیاهی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد

نسرین مشتاقی - دانشیار دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد

خلاصه مقاله:

نخود (*Cicer arietinum* L.) از جمله گیاهان حساس به علف کشهای پس رویشی است. بهمنظور شناسایی و امکان گزینش سریع ژنوتیپهای نخود متحمل به علف کشهای ایمازتاپیر و بنتازون این طرح در قالب طرح بلوک کامل تصادفی با سه تکرار در گلخانه تحقیقاتی دانشگاه فردوسی مشهد در سال ۱۴۰۱ صورت گرفت. تیمارها شامل: ۱) تیمار شاهد بدون کاربرد علفکش؛ کاربرد علفکشها بهصورت پسرویشی ۲) ایمازتاپیر (۱۰۰، ۰، ۹) L/ha؛ ۳) ایمازتاپیر (۵۰، ۰، ۴۵) L/ha؛ ۴) بنتازون (۵۰، ۱، ۴) L/ha؛ ۵) بنتازون (۲، ۸) L/ha؛ ۶) ایمازتاپیر + ۵۰% بنتازون (۵۰، ۱، ۴) L/ha؛ ۷) ایمازتاپیر + ۱۰۰% بنتازون (۵۰، ۱، ۴) L/ha؛ ۸) ایمازتاپیر + ۵۰% بنتازون (۲، ۸) L/ha؛ ۹) ایمازتاپیر + ۱۰۰% بنتازون (۲، ۸) L/ha؛ ۱۰) ایمازتاپیر + ۵۰% بنتازون (۲، ۸) L/ha؛ ۱۱) ایمازتاپیر + ۱۰۰% بنتازون (۲، ۸) L/ha؛ ۱۲) ایمازتاپیر + ۵۰% بنتازون (۲، ۸) L/ha؛ ۱۳) ایمازتاپیر + ۱۰۰% بنتازون (۲، ۸) L/ha؛ ۱۴) ایمازتاپیر + ۵۰% بنتازون (۲، ۸) L/ha؛ ۱۵) ایمازتاپیر + ۱۰۰% بنتازون (۲، ۸) L/ha؛ ۱۶) ایمازتاپیر + ۵۰% بنتازون (۲، ۸) L/ha؛ ۱۷) ایمازتاپیر + ۱۰۰% بنتازون (۲، ۸) L/ha؛ ۱۸) ایمازتاپیر + ۵۰% بنتازون (۲، ۸) L/ha؛ ۱۹) ایمازتاپیر + ۱۰۰% بنتازون (۲، ۸) L/ha؛ ۲۰) ایمازتاپیر + ۵۰% بنتازون (۲، ۸) L/ha؛ ۲۱) ایمازتاپیر + ۱۰۰% بنتازون (۲، ۸) L/ha؛ ۲۲) ایمازتاپیر + ۵۰% بنتازون (۲، ۸) L/ha؛ ۲۳) ایمازتاپیر + ۱۰۰% بنتازون (۲، ۸) L/ha؛ ۲۴) نمونه دسی و ۶ کابلی) منجر به شناسایی تنوع ژنتیکی قابلملاحظه در بین آنها در پاسخ به علفکشهای ایمازتاپیر و بنتازون شد. بهطورکلی، حساسیت ژنوتیپها به بنتازون در مقایسه با ایمازتاپیر بیشتر بود. دراینمیان ژنوتیپهای MCC۶۸۰، MCC۲۰۵ و MCC۲۱۲ بهعنوان متحمل نسبی به بنتازون شناسایی شدند. برای ایمازتاپیر تقریباً تمام ژنوتیپها از تحمل نسبی خوبی برخوردار بودند. در ترکیب دو علفکش ایمازتاپیر + ۵۰% بنتازون، ۵۰% ژنوتیپهای MCC۴۲۷-MCC۵۸۴-MCC۲۰۵، ۵۰% ژنوتیپهای MCC۱۲۲-MCC۶۸۰-MCC۲۱۲، ۵۰% ژنوتیپهای MCC۶۸۰، MCC۳۵۲-MCC۶۹۶، ایمازتاپیر + ۵۰% بنتازون، ۱۰۰%، MCC۶۸۰ به عنوان ژنوتیپهای مقاوم شناسایی شدند. در ترکیب ایمازتاپیر + ۱۰۰% بنتازون، ۱۰۰%، بیشتر ژنوتیپها حساس بودند که تعدادی از آنها نیز از بین رفتند. انتظار میرود لاین های متحمل شناسایی شده به این دو علف کش در این مطالعه بتواند به عنوان منابع ژنتیکی اولیه و مفید برای امور بهنژادی مرتبط در نخود مورد استفاده قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

نخود، تنوع ژنتیکی، تحمل علف کش، ایمازتاپیر، بنتازون

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1682006>

